

Linearno programiranje

1. Uvod	2 2. Linearno programiranje
..... 5 2.1 Funkcija cilja ili kriterijum upravljanja	7 2.2 Skup ograničenja
model..... 8 2.3 Matematički model..... 9 2.4 Prepostavke modela linearног programiranja	10
2.5 Standardni problem maksimuma..... 11 2.6 Osobine rješenja modela linearног programiranja	
..... 13 2.7 Mješoviti problem maksimuma	14
Zaključak.....	15
Literatura.....	16

1

1. Uvod

Tržišni uslovi privređivanja nameću potrebu za donošenjem pravovremenih i optimalnih poslovnih odluka, od kojih direktno zavise ukupni ostvareni rezultati poslovanja. U organizacionim sistemima, odluke i njihovo sprovođenje predstavljaju upravljačku akciju. Načini pripremanja odluka vrlo su različiti, ali svaki od tih načina sadrži neki proračun koji se oslanja na izvjesne kriterijume, koji omogućavaju da se procijene korisne i negativne posljedice sprovođenja odluke. Donošenje odluka je intelektualni posao sa kojim se susreće svaki čovjek, organizacija, asocijacija i društvo u cijelini. Odluka uvijek prethodi akciji, bez obzira da li je akcija fizički ili intelektualni rad. Poznavanje metoda pripreme i donošenja odluka u savremenim uslovima proističe kao nužnost, zato što praksa nije dala dovoljno uputstava za donošenje takvih odluka iz kojih bi proizilazile samo pozitivne i korisne akcije. Kao intelektualan proces donošenje odluka ima svoj proces. Predmet obrađivanja u tom procesu jesu podaci i informacije. Tehnička obrada podataka i informacija je analiza i predviđanje, dok je rezultat analize i predviđanja – rješenje ili zaključak, koji pretvara u odluku onaj ko je za to ovlašten i odgovoran. Povećanje odgovornosti utiče na proširivanje procesa donošenja odluka, odnosno na izbor metode koja može bolje da opravda odluku. Veća odgovornost traži brojnija i ubjedljivija opravdanja. Postoji čitavi niz zadataka i kvantitativnih modela za donošenje upravljačkih odluka. Odluke i načini njihovog pripremanja mogu se klasifikovati i grupisati na razne načine. Jedan od tih načina je sljedeći:

A.

Ako pri upotrebi određenog algoritma možemo dobiti potpuno određeni rezultat, sa vjerovatnoćom koja je jednaka jedinici, kažemo da je upravljačka odluka deterministička. Može se dogoditi da su u postavci određenog zadatka svi ili samo neki parametri slučajne veličine sa poznatom raspodjelom. Tada i rezultat koji se dobija ima određenu vjerovatnoću svoje vjerodostojnosti, što neposredno utiče na karakter odluke. Takva upravljačka odluka naziva se probabilističkom. Ako na donošenje odluke, pored sopstvenih promjenljivih veličina, utiču promjenljive veličine koje zavise, u naširem smislu, od okruženja, onda takve upravljačke odluke nazivamo strategijskim. U četvrtu grupu spadaju odluke koje se nazivaju statističkim. To su odluke koje se zasnivaju na rješavanju zadataka, u koje ulaze kao posebni parametri stalne veličine

B.

C.

D.

2

koje su procijenjene približno (sa greškom), ili su to slučajne veličine sa nepoznatom raspodjelom.

Međusobna zavisnost odluka u vremenu i prostoru brzo raste i danas se sve više traže dokumentovana objašnjenja za sve odluke. To znači da se prije donošenja odluke sve više traži od stučnjaka, specijalista i naučnika, da predlože rješenja koja će biti optimalna, svršishodna, sprovodljiva i blagovremena. Kako se samo ograničen broj odluka iz domena poslovnog upravljanja može osloniti na intuiciju menadžera i njegovog poznavanja ukupnih tržišnih uslova poslovanja, pretežni dio odluka donosi se na bazi prethodnih analiza i ispitivanja ukupnosti uslova i rezultata njihove realizacije. U tom slučaju govorimo o kompleksnim ekonomskim problemima, kada se ciljevi poslovanja mogu kvantitativno izraziti, a upotreba različitih ekonomsko-matematičkih modela predstavlja nužnost u svrhu dobijanja optimalnih rješenja. Prema tome, ovakav pristup u procesu donošenja poslovnih odluka koristi se u sledećim uslovima: ••••

----- OSTAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com